

det ærede Medlem betonedede Forholdet ganske ensidig. Naar det er givet, at der fra forskellige Garnisoner omkring i Landet vil komme Krav om at afholde Fester for Mandskabet — naturligvis for Officererne med Mandskabet, men det bliver hovedsagelig Mandskabet — og at saa tillige de svenske og norske Officerer skulle indbydes, der ere tilbage af de frivillige fra 1848, vil det ærede Medlem selv kunne se, at der her ikke bliver noget tilovers til et særligt Tilskud til Officersmiddagen i Kjøbenhavn. Vi have den højtærede Krigsministers Ord for, at dette heller ikke er Mening, men at Meningen er at give Bevillingen til Fester rundt omkring i Garnisonerne og til at sætte Officererne i Stand til at indbyde de svenske og norske Kammerater, som gik frivillig med i 1848, men aldeles ikke at skaffe Officerer billig Middagsmad. Det er slet ikke det, der er Tale om.

K. M. Klausen: Hvis det skulde være Meningen, at der skulde afholdes Fester omkring i Garnisonsbyerne, er det jo en aldeles latterlig lille Bevilling, 4,000 Kr. Det kan der ikke holdes nogen Fest for omkring i Danmark. Det er ganske sikkert ikke det, der er Meningen. Saa vidt jeg forstod den højtærede Krigsminister, indskrænkede han det til Officerer og Underofficerer (*Krigsministeren* [Tuxen]: Nej!). Det ærede Medlem for Hornslet (Neergaard) vil jo have dem med alle sammen, men saa forslaa jo 4,000 Kr. ingenting, og saa synes jeg, at man hellere skulde have ladet være at begynde paa det hele.

J. Hage: Det gaar jo gerne saaledes, at naar man fra den Side, den sidste ærede Taler tilhører, faar fat i den Slags Bevillinger, vokser det hele ganske overordentlig. Nu høre vi altsaa, at denne Bevilling er meget for lille, fordi alle Soldaterne skulle med til Fest. Dernæst er det ikke nok, at vi indbyde de svenske og norske, frivillige Officerer, som dog staa de militære Erindringer nærmest, men vi skulle have alle svenske og norske frivillige, som vare med i 1848, med. Og endelig skulde vi have alle de gamle Krigere med ved at give dem særlig Understøttelse gennem en Lov, som vi maaske ellers vilde betænke os noget paa at fremme. Paa den Maade kan Fordringen om nogle faa Tusinde Kroner fra Statens Side, der nok kan være rimelig, vokse op til en Bevilling paa 1 à 200,000 Kr., og det vilde jeg for mit Vedkommende ganske sikkert ikke være med til.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene under Nr. 128 og 129 til § 22 af *Krigsministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1017—18), *vedtoges* uden Afstemning.

Forinden Afstemningen fortsattes, bemærkede

Formanden (Sofus Høgsbro): Paa samme Maade og med samme Stemmetal som det følgende Ændringsforslag vil jeg, hvis særlig Afstemning ikke forlanges over noget af dem, anse Ændringsforslagene Nr. 131 og 133—37, der alle ere stillede af Ministeren og tiltraadte af det samme Mindretal som Nr. 130, for afgjorte.

Ændringsforslag under Nr. 130 til samme Paragraf af *Krigsministeren*, tiltraadt af et *Mindretal* (Dinesen, J. Hage og Hammerich) (se Tillæg B., Sp. 1017—18), *forkastedes* med 60 Stemmer mod 18.

Som Følge af denne Afstemning vare paa samme Maade Ændringsforslagene Nr. 131 og 133—37 (Tillæg B., Sp. 1017—18), *forkastede*.

Ændringsforslaget under Nr. 140 til samme Paragraf af *Krigsministeren*, tiltraadt af et *Mindretal* (Dinesen, J. Hage, Hammerich, H. Holm, N. J. Larsen og Neergaard) (se Tillæg B., Sp. 1019—20) *forkastedes* med 40 Stemmer mod 35.

Ændringsforslagene under Nr. 141—47 til samme Paragraf af *Krigsministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1019—20),

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 148 til samme Paragraf af *Krigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget* med Undtagelse af **K. M. Klausen** (se Tillæg B., Sp. 1019—20), *vedtoges* med 65 Stemmer mod 7.

Før Afstemningen gik videre, bemærkede

Formanden (Sofus Høgsbro): Paa samme Maade som før nævnt vil Afstemningen over det følgende Ændringsforslag,